

บทลงโทษของการใส่ร้ายว่าผิดประเวณี

﴿ حد القذف ﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักรุ

ผู้ตรวจทาน : อัศรัน นียมเดชา

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ حد القذف ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبو بكر

مراجعة: عصران إبراهيم

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

บทลงโทษของการใส่ร้ายว่าผิดประเวณี

อัลเกาะซัฟ คือ การกล่าวหาผู้อื่นว่าทำผิดประเวณี (ซินา) หรือร่วมประเวณีทางทวารหนัก (ลิวาฏ) หรือไม่ยอมรับเด็กในครรภ์ เป็นเหตุให้ต้องลงโทษ

วิทญ์ปัญญาในการกำหนดโทษการใส่ร้าย

อิสลามส่งเสริมให้มีการรักษาชื่อเสียงเกียรติยศและสิ่งอื่นให้ยับยั้งจากชื่อเสียงของบรรดาผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และห้ามละเมิดศักดิ์ศรีของผู้อื่นโดยไม่ชอบธรรม เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงและปกป้องจากความมัวหมอง และมีบางคนที่อาจจะกล่าวหาใส่ร้ายและทำให้ชื่อเสียงผู้อื่นเสื่อมเสีย ด้วยเจตนาที่แตกต่างกัน และเนื่องจากเจตนาเป็นสิ่งที่เร้นลับดังนั้นผู้ที่ใส่ร้ายจะต้องนำพยานมายืนยันจำนวน 4 คน หากว่าเขาไม่ทำเช่นนั้นผู้ที่ใส่ร้ายก็จะได้รับการลงโทษโดยการโบยตี 80 ครั้ง

บทบัญญัติว่าด้วยการใส่ร้าย

การใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นว่าทำผิดประเวณีเป็นสิ่งต้องห้ามและเป็นบาบใหญ่ อัลลอฮ์ได้กำหนดให้ผู้ที่ใส่ร้ายมีโทษสถานหนักทั้งโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

1. อัลลอฮ์ตะอะลาตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ

شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ [النور/ ٤]

ความหมาย “และบรรดาผู้ที่ใส่ร้ายต่อบรรดาหญิงบริสุทธิ์แล้วพวกเขาไม่ได้นำพยานสี่คนมา พวกเขาจึงโบยพวกเขาจำนวนแปดสิบครั้ง และพวกเขาอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฟาสกี้น”

(อันนุร / 4)

2. อัลลอฮ์ตะอะลาตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاطِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ [النور/ ٢٣]

ความหมาย “แท้จริงบรรดาผู้ที่ใส่ร้ายต่อบรรดาหญิงบริสุทธิ์ หญิงที่ไมรู้เรื่องอันใด หญิงผู้ศรัทธา พวกเขาจะถูกลงโทษทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์” (อันนุร / 23)

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوَبِّقَاتِ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشَّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ». متفق عليه

3. ความหมาย จากอบีฮุรอยเราะฮะฮฺ เราะฮะฎิยัลลอฮุอันฮฺ แท้จริงท่านรอสูลุลลอฮฺศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลายจงหลีกเลี่ยงห่างจากสิ่งที่ทำให้พินาศ ๗ ประการ พวกเขากล่าวว่า สิ่งเหล่านั้นคืออะไรบ้าง? ท่านกล่าวว่า การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ การทำไสยศาสตร์ การฆ่าชีวิตผู้อื่นที่อัลลอฮฺห้ามฆ่านอกจากด้วยสิทธิที่ชอบธรรม การกินดอกเบี้ย การกินทรัพย์สินเด็ก กำพรว้า การหนีจากการประจัญบาน และการใส่ร้ายหญิงผู้ศรัทธาที่บริสุทธิ์ว่าผิดประเวณี” (บันทึกโดยอัลบุคอรียฺ หมายเลขหะดีษ 2766 ส่วนนวนหะดีษเป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 89)

โทษของการใส่ร้าย คือ การเขียนจำนวน 80 ครั้งสำหรับผู้เป็นไท และสำหรับผู้เป็นทาสจำนวน 40 ครั้ง

ส่วนวนการใส่ร้าย

1. การกล่าวใส่ร้ายอย่างชัดเจน เช่น การกล่าวหาว่าไอ้ผู้ที่ผิดประเวณี (ซินา) ไอ้ผู้ที่รักร่วมเพศ ไอ้ผู้ที่ทำชั่ว และอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน
2. พูดยเปรียบเทียบโดยมีนัยยะ การกล่าวหาว่าความได้ว่าเป็นการใส่ร้ายหรือเป็นอย่างอื่น เช่น กล่าวหาว่าไอ้ลามก ไอ้คนทำผิด และอื่นๆ ดังนั้นหากเขากล่าวโดยเจตนาถึงว่าทำผิดประเวณีจะถูกลงโทษ และหากไม่ได้เจตนาถึงการผิดประเวณีจะไม่ถูกลงโทษแต่ถูกดักเตือน

เงื่อนไขที่จำเป็นต้องลงโทษกรณีการใส่ร้าย

การกล่าวใส่ร้ายมีเงื่อนไขจำเป็นต้องลงโทษดังต่อไปนี้

1. ผู้กล่าวหาจะต้องเป็นผู้บรรลุดศาสนภาวะ ไม่ถูกบังคับ ไม่ใช่เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหา
2. ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเป็นมุสลิม บรรลุดศาสนภาวะ เป็นอิสระ มีความบริสุทธิ์ ถูกกล่าวหาว่าผิดประเวณี
3. ผู้ถูกกล่าวหาเรียกร้องให้มีการลงโทษ
4. การกล่าวหาทำผิดประเวณีจำเป็นต้องลงโทษ หากการกล่าวหาไม่มีหลักฐานมายืนยัน

การยืนยันต่อโทษของการใส่ร้าย

จะมีการลงโทษเมื่อผู้กล่าวใส่ร้ายยอมรับสารภาพ หรือมีพยานผู้ชายที่มีความเที่ยงธรรม 2 คน มายืนยันถึงการใส่ร้ายของเขา

โทษการใส่ร้ายจะตกไป

โทษของการใส่ร้ายจะตกไปเมื่อผู้ถูกกล่าวหายอมรับ หรือมีพยานมายืนยันถึงการผิดประเวณี หรือการที่สามีกล่าวหาภรรยาและนางก็ไม่ได้กระทำ

สิ่งที่ตามมาจากการลงโทษการใส่ร้าย

เมื่อมีการยืนยันถึงโทษของการใส่ร้ายสิ่งที่ตามมาก็คือ การเชือด และผู้กล่าวหาจะไม่ถูกรับเป็นพยานวันแต่หลังจากเขาสารภาพผิด และคำชี้ขาดคือว่าเขากระทำความผิดจนกว่าเขาจะสารภาพผิด

เมื่อใส่ร้ายผู้อื่นซึ่งเขามีได้ทำขึ้นหรือลิวาฏในขณะที่เขากล่าวเท็จ แท้จริงแล้วเขาได้ทำสิ่งที่ต้องห้ามและการที่เขาใส่ร้ายจะไม่ถูกลงโทษ แต่เขาจะถูกอบรมตักเตือนตามที่อิหม่าม (ผู้นำ) เห็นว่าสมควร

ตัวอย่างการใส่ร้ายที่ไม่ใช่การชู้ชานา เช่น การกล่าวว่าเป็นกาฬโรค มูนาฟีก เศพของมีนเมา ลักขโมย คดโกง และเรื่องอื่นๆ ในทำนองเดียวกันนี้

ลักษณะการเตาบะฮฺ (การสารภาพผิด) ของผู้ใส่ร้าย

การสารภาพผิดจะเกิดขึ้นโดยการขออภัยโทษจากอัลลอฮฺ โศกเศร้าเสียใจ มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไม่กลับไปปฏิบัติอีก และบอกกับตัวเองว่าสิ่งที่กล่าวหานั้นเป็นความเท็จ